

Životopis Vladimíra Pavla

Vladimír Pavel se narodil 27. ledna 1944 ve Vrčeni, v domě č.p. 49, kterému se říkalo „Vila“. Dnes tento dům vlastní známá zpěvačka Eva Urbanová.

Vyrůstal v rodině četnického strážmistra a jeho manželky Zdeňky, která pocházela ze zemědělské rodiny ze Sedliště. Jeho dětství ale rozhodně nebylo jednoduché. Po roce 1948, kdy se k moci dostali komunisté, byl jeho otec obviněn v zinscenovaném procesu a přišel o práci. Postupně ho degradovali až na výhybkáře u ČSD a v roce 1953 musela celá rodina navíc opustit svůj byt a přestěhovat se jinam.

Roku 1950 nastoupil do malé trojtřídní školy ve Vrčeni. Doba padesátých let byla opravdu nevyzpytatelná. Děti musely z učebnic vytrhávat obrázky politiků, kteří takřka ze dne na den upadli v nemilost, a jeden spolužák dokonce dostal sníženou známku z chování jen za to, že nahlas vyjádřil svůj názor na Stalina. V roce 1955 přešel do školy v Nepomuku, kde si našel spoustu kamarádů, se kterými se schází dodnes i po mnoha desetiletích.

Protože jeho rodina byla považovaná za „třídně nespolehlivou“, nemohl jít na gymnázium, a tak nastoupil na střední strojnickou průmyslovou školu v Plzni. Tam potkal skvělé učitele matematiky, kteří ho nadchli natolik, že se rozhodl pro studium na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy. Přijali ho v roce 1962 a studoval u významných profesorů, jako byli akademici Jarník a Kořínek. Kromě studia se věnoval také judu a v roce 1965 se zúčastnil pražského studentského Majálesu. Promoval v roce 1967.

Gymnázium Blovice
Družstevní 650, 335 01 Blovice

Po škole nastoupil na dvouletou vojenskou službu u radiového vojska v Satalicích u Prahy, kde jeho jednotka zajišťovala radiové spojení mezi československou a sovětskou armádou. V srpnu 1968 přímo zažil příchod sovětských vojsk - jejich jednotku obsadili sovětští vojáci a vyhnali je od vysílačů. Teprve asi po dvou týdnech se situace opět normalizovala.

Po vojně začal učit na gymnáziu ve Stříbře, odkud po roce přešel na gymnázium do Blovic, kde pak pracoval až do roku 2007. Učitelství byl soudržný a mimo výuku pořádali různé expedice, kulturní vystoupení nebo třeba basketbalové zápasy se studenty. V dubnu 1972 se oženil s kolegyní Marií a spolu vychovali dva syny - Vladimíra a Zbyňka.

Když přišla v listopadu 1989 sametová revoluce, byl zrovna na setkání učitelů fyziky v Brně, kde podpořil výzvu proti vedoucí úloze komunistické strany. Po návratu do Blovic se zapojil do místního Občanského fóra a v následujících letech byl několikrát zvolen do zastupitelstva obce.

Po odchodu do důchodu se naplno věnoval a dosud věnuje svým koníčkům - s manželkou se starají o chatu u Spáleného Poříčí, kde zahrádkaří a pěstují ovoce. Navštěvoval také Univerzitu třetího věku a účastnil se mnoha televizních vědomostních soutěží.